

Nævnet pligtigt at godkende Opsigelsen, dog kun hvis ikke afgørende Grunde taler derimod. Man har ikke ment at burde berøve Nævnet al Adgang til Skøn. Det kan være, at Forholdene ligger saaledes, at selv om Ejeren har en Attest af den Art, jeg nævnde, kan hans Krav ikke siges at være tilstrækkeligt underbyggede, men det kan naturligvis kun være i de sjældneste Tilfælde, at man kan statuere noget saadant, men foreligger saadanne ganske afgørende Grunde, kan Nævnet underkende Opsigelsen.

I Ændringsforslag Nr. 29 er det foresøgt at give en Løsning paa det overordentlig vanskelige Spørgsmaal, der har vakt saa overmaade megen Kritik og har sat saa mange Penne i Bevægelse, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt en Ejer er berettiget til at faa Bolig i sin egen Ejendom og i den Anledning opsiger en Lejer. Efter den hidtil gældende Lovgivning har Forholdet været det, at i Almindelighed skal det være tilstrækkelig Opsigelsesgrund, at Ejeren ønsker selv at bo i den paa-gældende Lejlighed, men ogsaa kun i Almindelighed; Nævnet kan gaa udenom denne Grund, hvis Omstændighederne f. Eks. er saaledes, at Ejeren's Paastand ikke bør tages til Følge. Det forekommer mig, at den Formulering, man saaledes hidtil har haft, baade giver Ejerne for meget og for lidt. Den giver Ejerne for meget, hvis der er Tale om en Ejer, som har købt Ejendommen for at skaffe sig Bolig for straks at fjerne Lejeren. En saadan Ejer har ikke Krav paa særlig hensynsfuld Behandling, han har ikke Krav paa, at hans Ønske om selv at komme ind i Lejligheden blot i Almindelighed skal anses for en tilstrækkelig Opsigelsesgrund. Paa den anden Side giver Bestemmelsen, som vi hidtil har haft den, Ejeren for lidt, for saa vidt der er Tale om en Ejer, der har ejet Ejendommen maaske i mange Aar og maaske for lang Tid siden, for mange Aar siden, har truffet fuldkommen legitime Dispositioner, som vil føre til, at han nu maa have en Lejlighed i sin Ejendom til Brug. I saadanne Tilfælde burde en Ejer efter vor Mening ikke være voldgivet Nævnets Skøn i saa høj Grad, som Tilfældet efter den nugældende Lov er. Vi har foreslaaet en Ordning, som formentlig skulde hjælpe til begge Sider, saaledes at hvis Ejeren ikke har ejet sin Ejendom en vis Tid — vi har foreslaaet et Aar — skal han slet ikke nyde nogen særlig Begunstigelse, fordi han er Ejer. Hvis han ønsker at benytte en

Lejlighed i Ejendommen, som er udlejet til en anden, staar han akkurat paa samme Maade, som hvis han blot ønskede at fjerne den paa-gældende Lejer for at faa en anden Lejer ind. Naar derimod Ejeren har ejet sin Ejendom et Aar, saa at Forholdene er faldet til Rette, og man er ude over den Tid, da det kan siges, at han har købt Ejendommen for straks at kaste Lejeren ud, skal han være berettiget til at faa Bolig i sin Ejendom, ikke blot saadan i Almindelighed, saaledes at Nævnet, saasnart det synes, der er Anledning dertil, kan tilsidesætte hans Krav, men han skal være berettiget til at faa denne Bolig, naar ikke afgørende Grunde taler derimod. Altsaa vi udelukker heller ikke her alt Skøn fra Nævnenes Side. Nævnet kan, hvis det finder afgørende Grunde dertil, men ogsaa kun da, tilsidesætte Ejeren's Paastand, og det tør vel ogsaa her antages, at den Beføjelse, der gives Nævnen, vil blive benyttet med Varsomhed og kun i de sjældneste Tilfælde.

Jeg kommer dernæst til den lange § 12. Der foreslaas under Ændringsforslag Nr. 33 en ændret Affattelse af den. Det, der her behandles, er Spørgsmaalet om Appel til Overnævnet. Jeg antydede ved første Behandling, at jeg for mit Vedkommende meget kunde ønske, at man fik særlige Overnævn for Købstadsnævn og for Nævn paa Landet, idet jeg mener, at Forholdene i Købstæderne og paa Landet er forskellige, saaledes at det kan blive vanskeligt nok at skabe Overnævn, der har den tilstrækkelige Sagkundskab paa begge Omraader. Det har imidlertid vist sig, at man af praktiske Grunde ikke kan komme frem ad den Vej, jeg nævnde, idet Forholdene da vilde blive alt for vanskelige og komplicerede, men vi har saa foreslaaet en Ordning paa anden Maade, som vi haaber skulde vise sig tilfredsstillende under alle Omstændigheder. Vi har nemlig her foreslaaet, at Medlemmerne af Overnævnet skal udnævnes, ikke som der tidligere har været Tale om af Nævnsmedlemmerne i Overnævnskredsen, men af de vedkommende lokale Myndigheder, her i København Justitiarius i den kongelige Landsover- samt Hof- og Statsret og udenfor København af vedkommende Amtmand. Vi har dernæst for at forebygge den Overbebyrdelse af Overnævnen, som vistnok hidtil har staaet som en meget truende Udsigt i alt Fald for mange, foreslaaet at begrænse Adgangen til Appel i saa stort Omfang, som vi har ment det forsvarligt. Der bliver kun aabnet Adgang til Appel,